

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 5ης Απριλίου 2001 *

Στην υπόθεση T-82/00,

BIC SA, με έδρα το Clichy (Γαλλία),

Flamagas SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία),

Swedish Match SA, με έδρα τη Nyon (Ελβετία),

εκπροσωπούμενες από τον A. Vianello, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους S. Marquardt και F. P. Ruggeri Laderchi, επικουρούμενους από τον δικηγόρο G. M. Bergisch, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 174/2000 του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 2000, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3433/91 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 22, σ. 16),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. W. H. Meij, Πρόεδρο, Κ. Lenaerts, Α. Potocki, Μ. Jaeger και J. Pitung, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Ιανουαρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

Βασικός κανονισμός

- 1 Δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία (άρθρο 1, παράγραφος 1), ενώ διευκρινίζεται ότι ο όρος «ζημία» σημαίνει, κυρίως, τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία ή τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία (άρθρο 3, παράγραφος 1).
- 2 Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει επέμβαση, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ (άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού).
- 3 Το άρθρο 11 του βασικού κανονισμού αφορά, κυρίως, τη διάρκεια και την επανεξέταση ενός μέτρου αντιντάμπινγκ. Ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε μέτρο αντιντάμπινγκ παραμένει σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο και στην έκταση που χρειάζεται για την εξουδετέρωση των ζημιογόνων συνεπειών του ντάμπινγκ.

2. Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.

[...]

5. [H] επανεξέταση διενεργείται χωρίς χρονοτριβή και πρέπει υπό κανονικές συνθήκες να ολοκληρώνεται εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία έναρξής της.

6. Κάθε επανεξέταση βάσει του παρόντος άρθρου εγκαινιάζεται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή. Όταν κρίνεται δικαιολογημένο, μετά από τη σχετική επανεξέταση, το όργανο της Κοινότητας που είναι αρμόδιο για την επιβολή του εκάστοτε μέτρου [...] το καταργεί ή το διατηρεί βάσει της παραγράφου 2 [...].»

Προσβαλλόμενο μέτρο αντιντάμπινγκ

- 4 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3433/91, της 25ης Νοεμβρίου 1991 (ΕΕ L 326, σ. 1, στο εξής: αρχικός κανονισμός), το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ιαπωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊλάνδης. Δεδομένου ότι υπό κανονικές συνθήκες το μέτρο θα έπαυε να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή προέβη, κατόπιν αιτήσεως των προσφευγουσών περί επανεξετάσεως σχετικά με τις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης καταγωγής

Ιαπωνίας, σε επανεξέταση του μέτρου, ενώ οι δασμοί αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί αρχικώς παρέμειναν σε ισχύ εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, δεύτερο χωρίο, του ιδίου κανονισμού.

5 Η έρευνα στο πλαίσιο της επανεξετάσεως άρχισε στις 30 Νοεμβρίου 1996. Υπερέβη την προβλεπόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού διάρκεια, λόγω, μεταξύ άλλων, σημαντικών συζητήσεων στο Συμβούλιο.

6 Κατόπιν της επανεξετάσεως, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι:

- οι εισαγωγές από την Ιαπωνία είχαν μειωθεί πάρα πολύ και επομένως το αρχικό μέτρο αντιντάμπινγκ είχε πράγματι περιορίσει τις συνέπειες του ντάμπινγκ,
- ωστόσο, το χαμηλό επίπεδο εισαγωγών από την Ιαπωνία ήταν επίσης αποτέλεσμα της προφανούς στρατηγικής του ιαπωνικού ομίλου εξαγωγών ο οποίος, μετά τη θέσπιση, το 1991, του μέτρου αντιντάμπινγκ που αποτελεί το αντικείμενο της επανεξετάσεως, μετέφερε στο Μεξικό την παραγωγή αναπτήρων προοριζομένων για εξαγωγή προς την κοινοτική αγορά, οπότε οι εισαγωγές από το Μεξικό απλώς αντικατέστησαν, μετά το 1991, τις εισαγωγές από την Ιαπωνία,
- από το 1997, επιβλήθηκαν στις εισαγωγές αναπτήρων καταγωγής Μεξικού δασμοί αντιντάμπινγκ,

- ο υποκείμενος σ' αυτούς τους δασμούς αντιντάμπινγκ μεξικανός εξαγωγέας ανήκε στον ιαπωνικό όμιλο εξαγωγών, ο οποίος διέθετε στην Ιαπωνία εγκαταστάσεις που του εξασφάλιζαν τη δυνατότητα επαρκούς παραγωγής, η οποία έμενε αχρησιμοποίητη, προκειμένου να ξαναρχίσει, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος του υφισταμένου μέτρου που αφορά την εισαγωγή των ιαπωνικών αναπτήρων, σημαντικές εξαγωγές από την Ιαπωνία, γεγονός που θα επέτρεπε στον όμιλο αυτό να εφαρμόσει στην κοινοτική αγορά τιμές κατώτερες από εκείνες που επιτρεπόταν για τα εισαγόμενα από το Μεξικό προϊόντα,

εκτίμησε ότι υπήρχε δυνατότητα επανεμφάνισης επιζήμιων πρακτικών ντάμπινγκ σε περίπτωση καταργήσεως του αρχικού κανονισμού. Θεώρησε, μεταξύ άλλων, ότι υπήρχε σοβαρός κίνδυνος η κοινοτική βιομηχανία, η οποία είχε καταβάλει σημαντικές προσπάθειες ορθολογικής οργανώσεως κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, να υποχρεωθεί να κλείσει εργοστάσια σε περίπτωση λήξεως της ισχύος του μέτρου αντιντάμπινγκ.

- 7 Ωστόσο, δεν μπόρεσε να επιτευχθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία στο Συμβούλιο για την έκδοση κανονισμού περί ανανεώσεως του μέτρου αντιντάμπινγκ βάσει των προτάσεων της Επιτροπής τον Οκτώβριο του 1998 και τον Απρίλιο του 1999. Υπό τις συνθήκες αυτές, ενόψει του γεγονότος ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που είχε επιβάλει ο αρχικός κανονισμός παρέμεναν σε ισχύ στο τέλος του 1999, εν αναμονή των αποτελεσμάτων της επανεξετάσεως και ενώ αυτή θα έπρεπε κανονικά να είχε ολοκληρωθεί εντός δώδεκα μηνών από την έναρξή της στις 12 Νοεμβρίου 1996, η Επιτροπή και το Συμβούλιο εκτίμησαν ότι αυτή η κατάσταση ήταν ανεπίτρεπτη δεδομένου ότι είχε ως συνέπεια το ισχύον μέτρο αντιντάμπινγκ να παραμένει σε ισχύ για απεριόριστο χρονικό διάστημα.
- 8 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με την κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ που είχε επιβάλει ο αρχικός κανονισμός.
- 9 Κατόπιν αυτής της προτάσεως, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 24 Ιανουαρίου 2000, τον κανονισμό (ΕΚ) 174/2000 για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3433/91 για την

επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 22, σ. 16, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Διαδικασία

- 10 Υπό αυτές τις συνθήκες, οι προσφεύγουσες εταιρίες, κοινοτικοί παραγωγοί αναπτήρων τσέπης που είχαν υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση για την έναρξη της προαναφερθείσας επανεξετάσεως, άσκησαν, με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Απριλίου 2000, την υπό κρίση προσφυγή.
- 11 Μετά την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, οι προσφεύγουσες δεν κατέθεσαν υπόμνημα ανταπαντήσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας, οπότε η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2000.
- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία:
- 13 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιανουαρίου 2001.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 16 Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, οι προσφεύγουσες υπογράμμισαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η προσφυγή τους στηρίζεται σε έναν και μοναδικό λόγο, που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει το Συμβούλιο από το άρθρο 253 ΕΚ. Οι προσφεύγουσες δήλωσαν, μεταξύ άλλων, ότι δεν καταγγέλλουν την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης περί την εκτίμηση εκ μέρους του Συμβουλίου, αντιλαμβανόμενες ότι αυτό διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια στον τομέα των δασμών αντιντάμπιγγκ.

- 17 Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί ο μοναδικός αυτός λόγος που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Επιχειρήματα των διαδίδων

- 18 Οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί λόγω παραβάσεως του άρθρου 253 ΕΚ, δεδομένου ότι η αιτιολογία του είναι ανεπαρκής, αντιφατική και προδήλως παράλογη σε σχέση με τις διατάξεις που περιέχει. Διευκρινίζουν, συναφώς, ότι η αιτιολογία του προσβαλλομένου κανονισμού είναι ανεπαρκής διότι η συλλογιστική του δεν δικαιολογεί στο ελάχιστο τη σκοπιμότητα της καταργήσεως των επιβαλλομένων στους αναπήρες καταγωγής Ιαπωνίας δασμών αντιντάμπινγκ. Η κατάργηση αυτών των δασμών δεν δικαιολογείται ούτε από κάποιο στατιστικό στοιχείο, ούτε από κάποιο αποδεικτικό στοιχείο, δεδομένου ότι όλη η έρευνα της Επιτροπής την οδήγησε στη διαπίστωση ότι υφίσταται, αντιθέτως, σοβαρός κίνδυνος για την ίδια την επιβίωση της κοινοτικής βιομηχανίας στον οικείο τομέα.
- 19 Στην πραγματικότητα, το Συμβούλιο επιδίωκε, με την επίμαχη κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ, τη σύντομη ολοκλήρωση της επανεξετάσεως. Με τη λογική αυτή, θεώρησε προτιμότερο να εκδώσει παράνομο κανονισμό, καθότι στερούμενο αιτιολογίας, παρά να αναγνωρίσει ότι τα όργανα έφεραν ευθύνη για την καθυστέρηση εκδόσεως ενός τελικού μέτρου. Ωστόσο, υφίστανται πραγματικές περιστάσεις, οι οποίες προέκυψαν κατά την έρευνα, που δεν μπορούν να αγνοηθούν, δηλαδή το γεγονός ότι η κατάργηση των εν λόγω δασμών θα προκαλούσε πολύ σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν γίνεται κανενός είδους μνεία των λόγων για τους οποίους το Συμβούλιο επανειλημμένως αρνήθηκε να εγκρίνει τις δύο πρώτες προτάσεις της Επιτροπής. Από αυτό προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό παρά τα αντίθετα αποτελέσματα της έρευνας που διεξήγαγε η Επιτροπή.

- 20 Παραπέμποντας στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου στον τομέα αυτό, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της διοικητικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, προκειμένου να καθίσταται δυνατό στον ενδιαφερόμενο να γνωρίζει τους λόγους που υπαγόρευσαν το ληφθέν μέτρο και να ασκεί τα δικαιώματά του. Η δυνατότητα αυτή δεν δόθηκε στις προσφεύγουσες, δεδομένου ότι από ολόκληρο το κείμενο του προσβαλλομένου κανονισμού δεν προκύπτει ούτε ένα πραγματικό στοιχείο που να συνηγορεί υπέρ της καταργήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ. Αντιθέτως, απ' όλες τις αιτιολογικές σκέψεις του εν λόγω κανονισμού προκύπτει η εξακολούθηση του σοβαρού κινδύνου που απειλεί την κοινοτική βιομηχανία. Προκειμένου για την κατάργηση ενός δασμού αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο δεν μπορεί παρά να στηριχθεί στην κατάσταση που προκύπτει από την οριστική διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών και από τα διαθέσιμα κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω πράξεως αποτελέσματα της έρευνας.
- 21 Οι προσφεύγουσες προσέθεσαν, κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, ότι η παρασκευαστική πράξη που η Επιτροπή υπέβαλε τελικώς στο Συμβούλιο πάσχει επίσης λόγω ανεπαρκούς και αντιφατικής αιτιολογίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο πρότεινε στο Συμβούλιο την κατάργηση του αρχικού μέτρου αντιντάμπινγκ, παρά το ότι κατόπιν της επανεξετάσεως του μέτρου κατέληξε ότι αυτό έπρεπε να διατηρηθεί σε ισχύ. Αυτή η διαδικαστική πλημμέλεια έχει οπωσδήποτε επίπτωση στον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 22 Παραπέμποντας στη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και κυρίως στην απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France (Συλλογή 1998, σ. I-1719), το Συμβούλιο αντιτείνει ότι η υποχρέωση παροχής επαρκούς αιτιολογίας ανταποκρίνεται σε μια αμιγώς τυπική και διαδικαστική απαίτηση. Το εάν η αιτιολογία είναι ορθή ή εάν τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν επαρκώς τον φάκελο αποτελούν εντελώς διαφορετικά ζητήματα, που δεν μπορούν να εξεταστούν παρά σε περίπτωση που γίνεται επίκληση, συναφώς, διαφορετικών λόγων, το οποίο δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση.
- 23 Εν συνεχεία, το Συμβούλιο εκτιμά ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι επαρκώς αιτιολογημένος. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή είχε ενημερώσει τις προ-

σφεύγουσες, με έγγραφο της 20ής Σεπτεμβρίου 1999 (που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής), ότι, κατά τη διάρκεια συζητήσεων επί των προτάσεων της στο Συμβούλιο, αποδείχθηκε ότι η έλλειψη επαρκούς πλειοψηφίας οφειλόταν στις αμφιβολίες των μελών του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη καταστάσεως που χαρακτηρίζεται από τον συνδυασμό ενός αρκετά υψηλότερου επιπέδου αποδοτικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας, του πολύ μικρού μεριδίου αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές από την Ιαπωνία κατά τη διάρκεια της περιόδου στην οποία αναφέρεται η έρευνα και της αβεβαιότητας όσον αφορά τη μεταφορά της παραγωγής των εξαγωγέων από το Μεξικό στην Ιαπωνία, προς εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς. Για τους λόγους αυτούς και λαμβανομένης υπόψη της αρκετά μακράς διάρκειας της έρευνας, η πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου κατέληξε ότι ήταν ορθότερο να ολοκληρωθεί η διαδικασία επανεξετάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

24 Κατά πάγια νομολογία, η απαιτούμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία, που συνιστά ουσιώδη τύπο υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να εμφανίζεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Systraval και Bring's France, σκέψη 63).

25 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι δεόντως αιτιολογημένος. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει, στις αιτιολογικές σκέψεις 1 έως

37 του εν λόγω κανονισμού, κατ' αρχάς, την εξέλιξη της επανεξετάσεως από την Επιτροπή, καθώς και τα συμπεράσματα που αντλούνται από αυτήν σχετικά με τα οικεία προϊόντα. Εν συνεχεία, το Συμβούλιο υπενθυμίζει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής ότι οι εν λόγω εισαγωγές είχαν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ, καθώς και τους υπολογισμούς του οργάνου αυτού προκειμένου να καθοριστεί σε ποιο μέτρο οι τιμές που εφάρμοξε ο εξαγωγέας στην κοινοτική αγορά ήταν χαμηλότερες από εκείνες που εφάρμοξε η κοινοτική βιομηχανία.

- 26 Είναι αλήθεια ότι, με τις αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 84 του προσβαλλομένου κανονισμού, σχετικά με τη ζημία, τη δυνατότητα επανεμφάνισης επίσημου ντάμπινγκ και του συμφέροντος της Κοινότητας, το Συμβούλιο περιορίζεται να παραθέσει απλώς και μόνον τις διαπιστώσεις και τους συλλογισμούς της Επιτροπής. Το περιεχόμενο των αιτιολογικών αυτών σκέψεων, λαμβανομένων υπόψη μεμονωμένως, θα μπορούσε να δημιουργήσει την εντύπωση ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε παρά να ευθυγραμμιστεί με τα συμπεράσματα που υπέβαλε η Επιτροπή με την πρόταση του Απριλίου 1999 και κατά τα οποία η επανεμφάνιση επίσημου ντάμπινγκ θεωρήθηκε πιθανή σε περίπτωση καταργήσεως του αρχικού κανονισμού.
- 27 Ωστόσο, οι αιτιολογικές σκέψεις 85 έως 89 του προσβαλλομένου κανονισμού, που περιέχει το τμήμα Η με τον τίτλο «κατάργηση μέτρου αντιντάμπινγκ», αποδεικνύουν σαφώς ότι το Συμβούλιο, ως εκδούσα τον προσβαλλόμενο κανονισμό αρχή, δεν συμμαρξίζεται την παλαιά εκτίμηση της Επιτροπής.
- 28 Πράγματι, το Συμβούλιο εκθέτει, με την αιτιολογική σκέψη 85 του προσβαλλομένου κανονισμού και παραπέμποντας στις προηγούμενες αιτιολογικές σκέψεις, ότι, «βάσει αυτών των πραγματικών περιστατικών, η Επιτροπή κατέληξε [αρχικώς] στο συμπέρασμα ότι υπάρχει πιθανότητα επανάληψης του ζημιογόνου ντάμπινγκ και τον Απρίλιο του 1999 υπέβαλε τη δεύτερη από τις δύο προτάσεις για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ» προσθέτοντας ότι «δεν επιτεύχθηκε, όμως, στο Συμβούλιο η απαιτούμενη πλειοψηφία για τη θέσπιση κανονισμού βάσει μας από τις δύο προτάσεις της Επιτροπής».

- 29 Επομένως, η αιτιολογική αυτή σκέψη καταδεικνύει σαφώς τον λόγο — δηλαδή την έλλειψη πλειοψηφίας στο Συμβούλιο — για τον οποίο το Συμβούλιο δεν ακολούθησε τις προτάσεις της Επιτροπής περί ανανεώσεως των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλει ο αρχικός κανονισμός.
- 30 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει, με τις αιτιολογικές σκέψεις 86, 87 και 88 του προσβαλλομένου κανονισμού, ότι το γεγονός ότι αποφάσισε, στην υπό κρίση περίπτωση, «να μην εκδώσει κανονισμό βάσει πρότασης της Επιτροπής θα είχε ως συνέπεια — δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού — να παραμείνει ανοικτή η διαδικασία επανεξέτασης και το ισχύον μέτρο να παραμείνει σε ισχύ για απεριόριστο χρονικό διάστημα», παρά το γεγονός ότι το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι η επανεξέταση πρέπει υπό κανονικές συνθήκες να ολοκληρώνεται εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία έναρξής της.
- 31 Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 89 του προσβαλλομένου κανονισμού διαλαμβάνεται ότι, «υπό αυτές τις συνθήκες», η Επιτροπή θεωρεί ότι θα πρέπει να καταργηθεί ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στα εν λόγω προϊόντα, ώστε να αποφευχθεί τόσο η αδικαιολόγητη διάρκεια της επανεξετάσεως όσο και η διατήρηση του μέτρου αντιντάμπινγκ σε ισχύ για αόριστο χρονικό διάστημα.
- 32 Επιβάλλεται να προστεθεί ότι, όπως διαλαμβάνει στην αιτιολογική σκέψη 90 του προσβαλλομένου κανονισμού, οι προσφεύγουσες ενημερώθηκαν, με έγγραφο της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 1999 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 23), σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν μπόρεσε να επιτευχθεί πλειοψηφία στο Συμβούλιο υπέρ της ανανεώσεως των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ — λόγους που το Συμβούλιο δεν αντέκρουσε στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου — και σχετικά με το γεγονός ότι, ενόψει της θέσεως αυτής του Συμβουλίου, η Επιτροπή θα υπέβαλλε σ' αυτό νέα πρόταση με σκοπό, αυτή τη φορά, την κατάργηση του αρχικού κανονισμού.

- 33 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αιτιολογία του προσβαλλομένου κανονισμού, ενόψει του περιεχομένου του και λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών εκδόσεώς του, δεν είναι ούτε ανεπαρκής ούτε αντιφατική και ότι το Συμβούλιο ή η Επιτροπή ουδαμώς μπορούν να επικαλεστούν παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Αντιθέτως, η αιτιολογία αυτή επιτρέπει στις προσφεύγουσες να κατανοήσουν τόσο το πραγματικό και διαδικαστικό πλαίσιο της υποθέσεως όσο και τη βάση των νομικών συμπερασμάτων που συνήγαγαν από αυτήν η Επιτροπή και το Συμβούλιο. Έτσι, οι προσφεύγουσες μπορούσαν λυσιτελώς, βάσει αυτής της αιτιολογίας, να διασφαλίσουν την προάσπιση των συμφερόντων τους ενώπιον του Πρωτοδικείου και να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα του προσβαλλομένου κανονισμού κατά τρόπο διαφορετικό από την επίκληση παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- 34 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 35 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 36 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του Συμβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.**

Meij

Lenaerts

Potocki

Jaeger

Pirrung

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Απριλίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. W. H. Meij